

TLAČOVÁ SPRÁVA č.4 - sezóna 2018/2019

Také malé „dobrodružstvo“

Dirigent Robert Jindra aj o prekvapeniach v novom košickom Netopierovi

Hudobné naštudovanie slávnej operety Netopier Johanna Straussa ml., ktoré bude mať v Historickej budove Štátneho divadla Košice premiéru v piatok 5. októbra, je zároveň operetným debutom dirigenta Roberta Jindru. V rozhovore s dramaturgom Danielom Jägerom hovorí o tom, ako sa mu otvoril operetný svet, ale aj o tom, prečo je pre dirigenta opereta takým malým „dobrodružstvom“.

Dirigujete takmer výhradne operu. Aký máte vzťah k operetnému repertoáru?

Aby som povedal úplnú pravdu, opereta na mňa ešte v čase štúdií pôsobila ako žáner, ktorý ma v mojom hudobnom živote určite minie. Mal som k nej, ako napokon rad iných dirigentov, nedôveru a vôbec som ju spočiatku nerešpektoval. Keď som ale neskôr prvýkrát počul Lehárovu Zem úsmevov, bol som absolútne fascinovaný. Zrazu sa mi operetný svet úplne otvoril a ja som tento žáner začal vnímať ako plnohodnotný a pre dirigenta do istej miery aj „dobrodružný“. Postupne som odhalil krásu, eleganciu i majstrovskú inštrumentáciu nielen Lehárových, ale aj Straussových a Kálmánových operetných partitúr. Mnoho ľudí si myslí, že opereta je pomerne jednoduchý žáner, nie je to však pravda. Na interpretov, a to nielen na spevákov, ale aj na hudobníkov, kladie obrovské nároky. A tým je naozaj blízka opere.

Kedy a kde ste sa prvýkrát stretol s dielom Johanna Straussa Netopier?

Myslím si, že Netopier tak trochu vybočuje z radu klasických operiet už tým, že býva veľmi často nasadzovaný na repertoár aj tých naozaj veľkých, svetových operných domov. Je to skrátka atraktívne dielo, ktoré má svoje nesporné kvality. Osobne som Netopiera najprv poznal z mnohých audio i video záznamov a to v najrôznejších interpretáciách. Naživo som sa s ním prvýkrát stretol v Hudobnom divadle v Karlíne v Prahe, kde moja profesorka spevu, sólistka Opery pražského Národného divadla Jiřina Marková-Krystlíková hostovala v úlohe Rosalindy. Následne som niekoľkokrát navštívil predstavenie Netopiera v Štátnej opere v Prahe a vlni na Silvestra, aj pod vplyvom toho, že budem tento operetný skvost hudobne pripravovať pre Štátne divadlo Košice, som si doprial ako divák silvestrovské predstavenie v zasvätenom mieste, vo Viedenskej štátnej opere.

Ako by ste charakterizovali túto operetnú partitúru. Aká má špecifiká?

Ide o pomerne prehľadnú partitúru s klasicky číslovanou štruktúrou a veľmi efektnou predohrou. Úskaliami operety ako také nespočítajú v technickej náročnosti orchestrálnych partov, ale v súhre so sólistami, pretože jednotlivé hudobné čísla sú veľmi často pretkané rôznymi finesami, ozdobami a rubatami, ktoré je nutné skoordinať. V tom je opereta, ako som už naznačil, takým malým „dobrodružstvom“. Samozrejme je tiež nutné zvuk orchestra nadľahčiť, skrátka dať do interpretácie zároveň trochu toho francúzskeho „šampanského“ i toho viedenského „šmrncu“.

Ako prebiehali prípravy na Netopiera v Štátnom divadle Košice?

V podstate štandardným spôsobom, ktorý poznám z mojich predchádzajúcich hosťovaní tu v Košiciach. A to v príjemnej tvorivej i ľudskej atmosfére. Do Košickej opery je skrátka aj v prípade operety radosť sa vracieť.

Do druhého dejstva na plese u princa Orlofského sa v inscenačné praxi vkladajú rôzne nielen tanečné čísla. Na čo sa môžeme tešiť v Košiciach?

Nerád by som prezrádzal. Práve ples v druhom dejstve je miestom pre rôzne prekvapenia, tak ako tomu býva pravidelne aj na viedenských plesoch. Takže si myslím, že aj ten náš košický ples nejaké to prekvapenie určite pripraví.

25.9.2018